

॥ శ్రీ విజయాంద్రతీర్థ శ్రీచరణకృత (పాపమోచన) దురితాపహారస్తోత్రం ॥

సుకృతం తిలమాత్రతుల్యమీశ క్రియతే నైవ మయైకవత్సరేఽపి ।

అపి తు క్రియతే హి సదాఽఘపూగః ప్రతియామం సకలేమ్ప్రియైర్ముకుంద ॥ ౧ ॥

న శిరశ్చలతీశ మే కదాఽపి శ్చుతిజానందభరేణ సద్గుణానాం ।

అపి తు ప్రభుబంధుదుర్గుణానాం శ్రవణార్థం చలితం భవత్యశంకం ॥ ౨ ॥

శ్రవణే శ్రవణాయ సత్కథాయా న యతేతే తవ పుణ్యకీర్తనస్య ।

అపి తు వ్యభిచారలోకవార్తా శ్రవణాయైవ మహోదరం ప్రతాతః ॥ ౩ ॥

న మమాక్షియుగం ప్రవర్తతే శ్రీభగవచ్ఛాస్త్రాకులావలోకనాయ ।

అపి తు ధ్రువపాల నర్తకీనాం గణికానాం పరినర్తనాదిదృష్ట్యై ॥ ౪ ॥

న హి నాసికయా కదాపి విష్ణోః పదపద్మార్చితపుష్పగంధబుద్ధిః ।

కమలేశ భవామి కింతు విష్ణోశ్చరణానర్చిత పుష్పగంధబుద్ధిః ॥ ౫ ॥

నృహరేచ్యుత మాధవేశ కృష్ణ హరిగోవింద ముకుందనామజాతం ।

న హి కీర్తయతీహ మే కుజిహ్వఽపి తు దుర్లింగభగాంకితాను శబ్దాన్ ॥ ౬ ॥

తవ గేహవరావలేపనాదిం న కరౌ మే కురుతః కదాఽపి భక్త్యా ।

అపి తూరుగుణార్ణ దుష్టవస్తుగ్రహణాయైవ ముకుంద కిం తు కుర్మః ॥ ౭ ॥

ఉదరం మమ ధిక్ శరస్య విష్ణ్వర్చితపూతాన్న వివర్జితం నితాంతం ।

యదపూతతరా సమర్పణీయాధమవృంతాకపలాండు పూర్వభాజః ॥ ౮ ॥

ఖలజారవధూ గృహోణి నిత్యం చరణాభ్యామనుయామ్యహం త్వరాభ్యాం ।
న తు మాధవ తావకాలయాంశ్చ ప్రతియామీశ మహత్తమాగ్రహోఽహమ్ ॥ ౯ ॥

మన ఏవ హరేఽఖిలేంద్రియాణాం వరమిత్థం ప్రమితం శ్రుతిస్మృతిభ్యాం ।
సుమనోజయినోఽఖిలేంద్రియాణాం జయ ఏవేతి జనానుభూతిరస్తి ॥ ౧౦ ॥

మనసాఽచ్యుత కృష్ణ తాదృశేనాప్యనుచింత్యైవ భవంతమాత్మభక్తాన్ ।
భవవారినిధేః సుతారయంతం భవవార్ధిం న హి తర్తుమస్తి యత్నః ॥ ౧౧ ॥

మమ పాపచయస్య వాసుదేవాంతకలోకస్థితిరేవ చేత్సలం తు ।
న సుఖీ సదృశోఽస్తి మే త్రిలోక్యాం ఫలభావేన మహత్తమోఽస్తి సిద్ధం ॥ ౧౨ ॥

న సుఖానుభవాయ పాపకర్మాణ్యహమీశానుదినం తనోమి కింతు ।
అఘనాశయశః పరీక్షణార్థం తవ నామ్నామనుతాపసిద్ధ యేవా ॥ ౧౩ ॥

నిజవాసరుషా ప్రదాతుమార్తిం హ్యాధికాం పాపనియామకాసురేభ్యః ।
అశుభాన్యపి కారయన్ మయా త్వం రమసే సర్వనియామకేతి భాతి ॥ ౧౪ ॥

యది కృష్ణ కదాచనాపి పుణ్యాం ఘటతే పాపమయస్య మేఽపి తత్తు ।
ప్రబలాఘచయైర్విహన్యతే వా దురితధ్వంసకృతార్థమీశ వా స్యాత్ ॥ ౧౫ ॥

తదిహోభయతశ్చ పుణ్యామూర్తే సుకృతం నో ఘటతే మనాగపీశ ।
వద మే పురతస్త్వతీవ భీరోర్భగవన్ కాలభయాపహత్పాపాయం ॥ ౧౬ ॥

అతులం వరవైష్ణవం సుజన్మాచ్యుత దత్తం కృపయా త్వయాఽప్యవాప్య ।
క్షణజీవ్యపి కల్పగత్వబుద్ధ్యా పశుచండాలవదేవ సంచరామి ॥ ౧౭ ॥

న తదస్తి శరీరిణాం శతాబ్దాయుశి శాస్త్రప్రమితేఽపి కించిదేవ ।
భగవన్ ఖలు తత్ర రాత్రికాలో జలహోమాపమతాముపైతి నోఽలం ॥ ౧౮ ॥

ద్విదశాబ్దయుగం దివాపి పూర్వోత్తరమీశ స్థవిరత్వ శైశవాభ్యాం ।
సమయాం ప్రణయామి సర్వరోగైః బహులీలాభిరపి ప్రమూఢబుద్ధ్యా ॥ ౧౯ ॥

పరిశేషిత ఈశ మధ్యకాలః సుకృతే భారతభూతలే వసిష్ఠః ।
యదిహాపి సదైవ పాపచిత్తే మయి పశ్యంత్యజయోశ్చ కోఽపరాధః ॥ ౨౦ ॥

ఇహ భారతభూతలేఽతిపుణ్యే ద్రవిణాస్త్రీసుతపూర్వకేషు మాయామ్ ।
అలమేకదినం విముచ్య వా మే తవ పాదాబ్జరతిం ప్రదేహి దేహి ॥ ౨౧ ॥

రమయాఽప్యగణయ్యవస్తుజాతం ద్వివిధం ప్రాహురమందబుద్ధిభాజః ।
తవ సద్గుణజాతమేకమన్యన్మమ దుర్వదురంతపాపజాతం ॥ ౨౨ ॥

అతిసౌఖ్యకరాణ్యలం పరస్మాత్ న హి కించిత్ శ్రమసాధ్యసాధనాని ।
శ్రమభీరురహం త్యజస్పరత్రామితశోకానుభవీ కథం భవామి ॥ ౨౩ ॥

భువి యద్యపి పాపినో వసంతి శ్రమభాజః పురుషాస్తథాఽపి కోఽపి ।
మమ పాపసమానపాపకర్తా పురుషో నాస్తి హి నాస్తి నాస్తి ॥ ౨౪ ॥

నతయో న కృతాః ప్రదక్షిణాశ్చ స్తుతయోఽపి ధ్రువమంతరేణ దంభః ।
న గురుః పరిసేవితః సుభక్త్యాశుభశాస్త్రాశ్రవణం కథం తతః స్యాత్ ॥ ౨౫ ॥

వచనైర్బహుభిర్ముకుంద కిం తే శ్రుణ మే బీజవచో వదామి తుభ్యం ।
భువనత్రయసంస్థితాని యానీశ్వర పాపాని వసంతి మయ్యయోగ్యే ॥ ౨౬ ॥

ప్రకృతే తదఘవ్రజాత్ప్రముక్తిర్నభవేత్త్యైరపి తే దయాం వినాఽధ్య |
కరుణాం కురు మయ్యతో మురారే నతయస్తే కమలేశ సంత్యనంతాః || ౨౭ ||

విజయాంద్రయతీశ్వరో వ్యతానీత్ స్తుతిమేనాం దురితాపహం మురారేః |
పరమాదరతః సదా పఠేద్యో నిఖిలైః పాపచయైర్భవేత్స ముక్తః || ౨౮ ||

|| ఇతి శ్రీవిజయాంద్రతీర్థ శ్రీచరణకృతం పాపమోచనస్తోత్రం దురితాపహారస్తోత్రం
సంపూర్ణం ||

|| భారతీరమణముఖ్యప్రాణాంతర్గత శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు ||